

den ærede Ordfører, men dog betone, at vi fra vor Side se med megen Sympati paa de fremkomne Forslag og kun beklage, at de ere komne saa sent frem, at det har været vanskeligt i Aar at naa til noget Resultat i Udvalget.

Over for de Universitetet vedrørende Ændringsforslag kan jeg dog ikke undlade paa ny at udtale en Beklagelse af, at Udvalgets Flertal ikke har villet tiltræde den af Ministeren atter foreslaaede Lønningsforhøjelse til Professor Møller. Det er bekendt, at denne Mand har bragt et ikke saa lille pekuniært Offer ved at blive ved vort Universitet, da der var tilbudt ham Ansættelse andetsteds, hvor han vilde kunne opnåa betydelig gunstigere pekuniære Forhold. Han har ansat det for rigtigst at blive paa sin Post, men man mener da, at det er noget ubilligt, at man ikke vil gaa ind paa at give ham den Lønning som man i al Almindelighed har anerkendt, bør tilkomme denne Stilling for Fremtiden, men som han ifølge den ved hans Ansættelse gældende Lov ikke har kunnet faa. Jeg maa ligeledes meget beklage, at Flertallet ikke har villet bevillge Honoraret til Ansættelse af de i Ændringsforslaget Nr. 145 nævnte 3 Docenter. Det forekommer mig, at den Betragtning, som den ærede Ordfører gjorde gældende, at der saa nylig var vedtaget en Lønningslov for Universitetet, ikke har den behørigte Gyldighed her, thi det, man ved denne Lønningslovs Behandling her særlig gjorde gældende fra Folketingets Side, var, at man ikke gerne skulde gaa til en Forøgelse af de givne faste Pladser, medens man altid her i Tinget har gjort gældende, at man skulde behytte Lejligheden, naar der var unge begavede Mænd, som særlig egnede sig til at docere en vis Gren af Videnskaben, til da at knytte dem til Universitetet ved personlige Bevillinger, som ikke involverede Oprettelsen af normerede Pladser, der for Fremtiden skulde holdes besatte. Det er i Virkeligheden kun et Udtryk for Folketingets egen Tante, naar man her stiller Forslag om at give saadanne Bevillinger til de nævnte Mænd. Særlig finder jeg det meget beklageligt, at man ikke har villet gaa ind paa Bevillinger til den sidstnævnte af de tre, nemlig Cand. theol. S. M. Larsen, som der efter Mindretallets Opfattelse vilde være al Grund til at ønske knyttet til Universitetet, hvad der vanskeligt vil kunne ske, naar man ikke paa en eller anden Maade vil give en saadan ekstraordinær personlig Bevilling som her foreslaaet. Over for Ændringsforslaget Nr. 147 om et Tilbud paa 400 Kr. til „Frank-

afademist Forening“ skal jeg kun bemærke, at det dog forekommer mig at være en Sag af ikke saa ganske underordnet Betydning, om de, der skulle være Lærere i Frank, virkelig saa Udgang til at lære en god og korrekt Udtale af Sproget, som de da i højere Grad kunne bibringe deres fremtidige Elever, end Tilfældet vistnok nu for en stor Del er i de forskellige Stoler. Jeg beklager derfor, at dette Forslag ikke har fundet mere Tilslutning i Udvalget, især da det er en saa overmaade lille Bevilling, der her er Tale om. Jeg finder det ogsaa særdeles beklageligt, at Udvalget til Trods for de forskellige spredte Udtalelser af Sympati for en artstift Ekspedition, som fremkom ved Sagens 2den Behandling, har fastholdt den Stilling, Flertallet vedtog ved 2den Behandling. Jeg skal i Henhold til, hvad jeg begyndte med at sige, ikke komme dybere ind paa dette Spørgsmaal, som ret udførlig behandledes ved 2den Behandling, men det forekommer mig, at den Omstændighed, at der er foretaget en Reduktion i Bevillingen, i Forbindelse med de før berørte Udtalelser fra forskellige Side ved 2den Behandling, indeholder en ikke ringe Opfordring for Udvalget til at gaa ind paa den foreslaaede Ekspedition. Naar det siges, at den jo nok kunde udflydes, at vi have haft forskellige Ekspeditioner til Grønland i den senere Tid, og at vi derfor kunne pausere, inden vi gaa til ny, saa maa det dog erindres, at saadanne Ekspeditioners Udbytte for en meget stor Del beror paa de Personer, som skulle lede og deltage i dem, og saaledes er det, fordi man i et givet Øjeblik netop har de dertil stikede Personer, ikke sikkert, at man i et andet Øjeblik i Fremtiden vil kunne sikre sig lige saa heldige Resultater, som der i Øjeblikket vilde være Udset til at naa. Jeg skal derfor til Trods for Flertallets Holdning tillade mig at anbefale Tinget at stemme for denne Bevilling under Nr. 148 til en videnskabelig Ekspedition til de arktiske Farvande. Ogsaa med Hensyn til det foreslaaede Gymnastikhus kunde jeg ønske at udtale en indtrængende Opfordring til nu omstider at gaa ind paa dette Forslag, efter at det har vint sig, at det omfattes med saa stor Interesse af alle studerende og Universitetslærere. Det er jo gentagne Gange tilstrækkelig fremhævet, at, hvad der her er Tale om, kun er at anvende en Konto, som ikke er den almindelige Statskonto, men som netop knytter sig til en Fond, der er stiftet til særlig Omsorg for de studerende, og man kan endog sige i særlig Grad til Omsorg for deres legemlige Udvikling. Det forekommer mig, at man ikke